

உ
சிவமயம்

பழைய தபாற்கந்தோர் ஒழுங்கை
கொக்குயில் கிழக்கைச் சேர்ந்த

அமரர்

குணபாலசிங்கம் கிருபாகர் (GK)

(யாழ்ப்பல்க்கலச்சழக விவசாயபீட, விவசாயப்
பொருளியல சிறப்பு, இறுதியாண்டு மாணவன்)

அவர்களின் சிவபதம் குறித்த

நினைவு மலர்

31-01-1996

அமரர்
குணபாலசிங்கம் கிருபாகர் (G.K.)
அவர்கள்

மலர்வு:
12-02-1968

உதிர்வு:
01-01-1996

(யாழ் பல்கலைக்கழக விவசாய பீட விவசாயப்
பொருளியல் சிறப்பு இறுதியாண்டு மாணவன்)

ததி வெண்பா

மன்னுயுவ ஆண்டுமார்கழி பதினேழாம் நாள்
துன்னுசர்வ வைகுண்ட ஏகாதசியினிலே—மின்னுபுகழ்
கிருபாகர் எனும் திருவுடைய சீராளன்
அருளாளன் தாளடைந்தான் இனிது.

சிவமயம்

தேத்திரப் பாக்கள்

—

தேவாரம்

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்
செவ்வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல்
மேனியிற் பால் வெண்ணீறும்
கூனித்தமுடைய எடுத்த பொற்
பாதமும் காணப் பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே
இந்த மாணிலத்தே.

திருவாசகம்

வேண்டத் தக்க தறிவோய் நீ
வேண்ட முழுதுந் தருவோய் நீ
வேண்டும் அயன்மார்க் கரியோய் நீ
வேண்டி என்னைப்பணி கொண்டாய்
வேண்டி நீ யாதருள் செய்தாய் யானும்
அதுவே வேண்டி னல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே.

திருவிசைப்பா

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயாந் உலாப் போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுது அருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ அருள் கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

திருப்பல்லாண்டு

சீருந் திருவும் பொலியச்
 சிவலோக நாடகன் சேவடிக்கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
 பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்
 ஊரும் உலகுங் கழற உழறி
 உமைமண வாளனுக்காட்
 பாடும் விசும்பும் அறியும்
 பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்புவேண்டிப்பின்
 வேண்டுகின்றார்
 பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல்
 உன்னை என்றும்
 மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டு! நான்
 மகிழ்ந்துபாடி
 அறவா நீ ஆடும்போது உன் அடியின்கீழ்
 இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

அபசார நிந்தைபட்
 அறியாத வஞ்சகரை
 உபதேச மந்திரப்
 உனைநான் நினைந்தருட்
 இபமா முகன்றனக்
 இமவான் மடந்தையுத்
 செபமாலை தந்தநற்
 திருவாவினன் குடிப்

றுடிவாதே
 குறியாதே
 பொருளாலே
 பெறுவேனே
 கிளையோனே
 தமிழாலா
 குருநாதா
 பெருமானே.

ஆத்ம அஞ்சலி

யாழ் பல்கலைக்கழக விவசாயபீடத்தில் விவசாய பொருளியலைச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்ற விவசாய மாணி மாணவரான செல்வன் குணபாலசிங்கம் கிருபாகர் தை மாதம் முதலாம் திகதியன்று அமரராகி விட்டார் என்ற செய்திகேட்டு ஆழ்ந்த கவலையடைந்தேன்.

யாழ்ப்பாணம், கொக்குவில்லில் பிறந்த இவர் தனது பாடசாலைக் கல்வியை யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் கற்று எமது விவசாயபீடத்தின் இரண்டாம் தொகுதி மாணவனாக 1992-ம் ஆண்டு சேர்ந்தார்.

இவர் தனது கல்வியில் ஆக்கமும் ஊக்கமும் காட்டியதோடு விளையாட்டுத் துறையிலும், அதிகவூக்கம் காட்டியதொரு சிறந்த மாணவனாவார்.

இவரது மறைவால் எமது பல்கலைக்கழகமும் சமூகமும் ஒரு சிறந்த விவசாயப் பட்டதாரியாக உருவாக்க இருந்த ஒருவரை இழந்து விட்டன.

இவரின் பிரிவை எண்ணி ஏங்கும் இவரது குடும்பத்தாருக்கும், ஏனைய சுற்றத்தாருக்கும் எனது ஆழ்ந்த கவலையைக் கூறிக்கொள்வதோடு இவரது ஆத்மா சாந்தி அடையப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

க. குணரத்தினம்.

உபவேந்தர்

யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

தேசியப் பற்றுள்ள மாணவனை விவசாயபீடமிழந்தது

விவசாயபீட நான்காம் ஆண்டு விவசாய பொருளியல் சிறப்பு மாணவன் செல்வன் குணபாசெங்கம் கிருபாகர் திடீர் மறைவுகேட்டு ஆழ்ந்த அகிர்ச்சி அடைந்தான். கல்வியில் ஆக்கமும் ஊக்கமுள்ள ஒரு சிறந்த தேசியப் பற்றுள்ள மாணவனை இழந்தது விவசாய பீடத்திற்கு ஓர் பேரிழப்பாகும்.

இறுதியாண்டில் தனது பட்டப்படிப்பைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு விசேட ஆய்வொன்று செய்யவேண்டி இருந்தபோது அவர் யாழ்ப்பாணத்தின் மரக்கறிப் பயிர்களின் உற்பத்தியும் சந்தைப்படுத்தலும் என்ற தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்தார். வடபகுதிக்கு வெளியே சென்று சகலவசதி வாய்ப்புக்களோடு தனது ஆய்வை அவர் மேற்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர் தனது பிராந்திய பொருளாதார வளர்ச்சியையே கருத்திற்கொண்டார். அவருடைய ஆய்வுவேலைகள் அனைத்துமே பூர்த்தியாகி மடிவுகளை வெளியிடும் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் அவரை இழந்து தவிக்கிறோம்.

ஓர் மாணவன் என்றவகையில் அவரது தகைமைகள் பற்றி நான் அறியமுன்பே தன்னுடைய கல்விசாரா திறமைகளினால், குறிப்பாக மாணவர் ஒன்றியத்தில் அவருடைய பணி பின்வந்த ஒன்றியங்களுக்கு வழிகாட்டியது எனலாம். விரிவுரை மண்டபத்தில் திறமையான மாணவராக, மைதானத்தில் சிறந்த விளையாட்டு வீரனாக, பீடத்திற்கு வெளியே சிறந்த பண்பாளனாக புன்சிறிப்புடன் யாருக்கும் உதவிக்கு விரையும் மனப்பக்குவம் அவரிடமிருந்தது.

அவர் விவசாயபீடத்தில் கடந்த நான்கு வருடங்களாகப் பெற்று இருந்த அறிவு அனுபவம் என்பவற்றை யாழ்ப்பாணப் பொருளாதாரத்தில் முக்கியத்துவம் பெறும் மரக்கறிப் பயிர்களை தேர்ந்தெடுத்து அவற்றின் உற்பத்தியும் சந்தைப்படுத்தலும் பற்றியசொரு ஆய்வை மேற்கொள்வதற்கு பிரயோகித்தார். நெருக்கடியான, வாய்ப்பு வசதிகள் மிகக்குறைந்த தற்கால சூழ்நிலையின் மத்தியிலும் எமது தேசத்தின் பொருண்மியமேம்பாட்டிற்கு தன்னாலான பங்களிப்பை எதிர்காலத்தில் செய்யவிருந்த ஒரு விவசாய பொருளியலாளனை இழந்துவிட்டோம்.

கிருபாகர் தன் கவனத்தைக் கல்வியிலும், தேசத்தின் அபிவிருத்தியிலும், கலாசார நிகழ்ச்சிகளிலும், விளையாட்டுத்துறையிலும் மிகுந்த ஆர்வம்கூட்டி முதன்மை மாணவனாகத் திகழ்ந்தார். இவரின் மறைவையொட்டி அவரது குடும்பத்தாருக்கும், உறவினருக்கும் எனது ஆழ்ந்த அடாபத்தைத் தெரிவிப்பீதாடு. அவரது ஆத்மா சாந்தி அடைய அனைவரும் பிரார்த்திப்போமாக.

டாக்டர் அ. நலத்தீரரசா,
பீடாதிபதி, விவசாயபீடம், கிளிநொச்சி.

பீடத்தையே உலுக்கிவிட்டது

எமது பீடத்தின் இரண்டாம் தொகுதி மாணவராக 1992-ம் ஆண்டு தன்னையிணைத்துக் கொண்ட குணபால சிங்கம் கிருபாகரின் மரணச்செய்தி எமது பீடத்தை ஒரு முறை உலுக்கிவிட்டுள்ளது அவரின் மரணச்செய்தி கேட்ட அனைவருமே கண்களில் நீர்மல்க அவரின் இறுதியாத்திரையில் கலந்துகொள்ள முடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலைகண்டு மனம் வருந்தினோம்.

அவரின் இந்தத் திடீர்மரணம் அன்னாரின் குடும்பத்துக்கு எந்தமட்டிலும் ஈடுசெய்ய முடியாதவொரு பேரிழப்பு என்பதை நாமனைவரும் அறிந்தாலும், எமதுபீடத்து மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் இதுவொரு பேரிழப்பாகும்.

பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கு முகங்கொடுத்து பல்கலைக்கழகம் புகுந்த இவர் தன் கல்வியைமுடித்துப் பட்டம்பெற காத்திருந்த வேளையில் இவரது விதி இப்படியமையுமென நாம் யாருமே எதிர்பார்க்கவில்லை. கிருபாகர் வைத்திய சாலையில் படுத்திருந்த வேளையில் "நான் இறக்கப்போகிறேனா" என அவர் வைத்தியரிடம் கேட்டாரென்பதை அறியும்போது அந்த ஏக்கத்தின் தொனியில் நாமெல்லாம் அவருக்கு என்னசெய்ய முடிந்ததென வினாவினால் விடைபுரியாமலேயே இருக்கிறது. விதிதான் இதற்குக் காரணமோ?

நேர்மையும், மனவுறுதியும், நெஞ்சத்துணியும், கனிவான பார்வையும் அவர் முகத்தில் நான் நினைமும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இத்தகைய இழப்புகளை தனியாக நாம் மட்டுமல்ல கூட்டாக எமது சமூகமே தாங்கமுடியாத நிலையிலுள்ளது. அவரின் ஆத்ம சாந்திக்காக மொனமரக பிரார்த்திப்பதைத்தானே எம்மால் செய்யமுடிகிறது. கிருபாவின் இழப்பால் தாங்கொணாத துயரநற்றிற்கும் அவரின் குடும்பத்தினருடன் சேர்ந்து அவரின் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்திப்போமாக.

க. இராசதுரை

தலைவர், பயிரியல்துறை

இரேஷ்ட விரிவுரையாளர், விவசாயபீடம், யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

இதய அஞ்சலி

எமது விவசாயபீட இறுதியாண்டு மாணவன் திரு. குணபாலசிங்கம் கிருபாகர் அவர்களின் திடீர் மறைவை உட்டுப் பேரதிர்ச்சி அடைந்துள்ளோம் இவரது மறைவு எமது பல்கலைக்கழக சமூகத்திற்கு மட்டுமல்ல நாட்டுக்கும் அலும் குறிப்பாக அவரது குடும்பத்தினருக்கும் ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும்.

கிருபாகர் அவர்கள் எமது மாணவர்களில் சிறந்த சிந்தனையாளரும் செயல் வீரனும் ஆவார். அவருடைய நல்லபண்புகள் நம் எல்லோரினாலும் போற்றுவதற்குரியவையாகும் நாடகம் போன்ற கலைத்துறைகளில் அதிக ஈடுபாடு உடைய கிருபாகர் அவர்களின் மறைவினால் கலையுலகம் அரிய தார் கலைஞனை இழந்துவிட்டது. உறப்பு என்பது பிறந்தவர்கள் யாவருக்கும் பொதுவானதொன்று ஆனால் திரு. கிருபாகரின் திடீர் மறைவு எமக்கு ஜீரணிக்க முடியாததொன்றாகும்.

அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திக்காக
எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக

கலாநிதி சு. மோகனதாஸ்,
தலைவர்/இரசாயனவியல்துறை,
விவசாயபீடம்.

இதய அஞ்சல்

இன்று கிருபாகர் இறந்து மாதமொன்று ஆகிவிட்டது. ஆனாலும் அவர் உயிர் தான் இருப்பது போன்ற தோற்றமே கண்முன் தெரிகின்றது கிருபாகர் விவசாயபீடத்தில் 4-ம் வருடத்தில் படித்துக்கொண்டிருந்தார் இன்னும்மாரு மாதத்தில் அவருடைய கடைசிப்பரீட்சை நடந்திருக்கும். எதிர்பாராத நேரத்தில் அவர் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டார். இயற்கையிலேயே தானும் தன் வேலையு மென்று இருப்பார். வழியில் கண்டால் ஒருசிறு புழுமுழு வலுடன் செல்வார். மாணவர் ஒன்றியத்தில் 2வது ஆண்டில் பொருளாளராக இருந்தார். மாணவர் ஒன்றியம் மாணவருக்குச் சேவைசெய்ய வேண்டுமென்ற நோக்குடன் அதன் ஒற்றுமைக்காகப் பாடுபட்டார்.

விவசாயப் பொருளியலில் தமது விசேட ஆராய்ச்சியைச் செய்ய மற்றையார் பேராதனை செல்ல தான் மட்டும் யாழ்ப்பாணப் பரச்சினைக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று "யாழ்ப்பாணத்தில் மரக்கறி உற்பத்தியும் சந்தைப்படுத்தலும்" என்னும் தலைப்பில் தனது ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டார். தனது ஆராய்ச்சி முடிந்து பரீட்சை வைக்குமுன் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டார். இவரின் இழப்பு அவருடைய குடும்பத்திற்கு மட்டுமல்ல எமது விவசாயபீடத்திற்கும் சகல மக்களுக்கும் ஏற்பட்ட இழப்பாகும். அவர் தனது படிப்பை முடித்து பட்டம்பெற்று தனது குடும்பத்திற்கும் நாட்டிற்கும் ஆற்ற வேண்டிய சேவையைச் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. அவரின் பிரிவால் வாடும் அவரின் குடும்பத்தவருடன் நாமும் துக்கத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றோம். அவரின் ஆன்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போம்.

இ விஜயரத்தினம்

தலைவர், விவசாய பொறியியல்துறை,
விவசாயபீடம்.

IN MEMORY OF G. KIRUBAHAR

In recent times, Tamils are continuing to suffer untold hardship, pain, loss of property and death. Death by violence and lack of medicine and normal medical care has become an everyday event in large numbers that people have become numb listening to the statistic of injured and the dead. So many die so young.

Even when death is so numerous and common Kirubahar's preventable death at 28 is a nerve shattering event for his family, friends and colleagues. We mourn for him and his family.

In April 1995 Kirubahar came to consult me about his project. We met five or six times. Our discussion was friendly and stimulating. It ranged from agriculture history of Jaffna, current events and our roles in it. We exchanged information about village life then in my village life now in his village. Little did we know that by November 1995 our two villages would have no life and his own life was soon drawing to a close.

I found Kirubahar a sensitive, concerned and competent person. He was a person of independent thought with viable ideas. He was definite about contributing his share to the agriculture production in the North.

A University is a place where minds can interact and be guided through new experiences that would shape the course of our life. Free and reasoned discussion between students, and between students and staff, over a four-year period, sharpens the intellect of the participants to tackle the problems that face us in the real world. Kirubahar was ready to answer the call to duty but our political and medical system in such disarray did not give him the chance.

University education puts us in a unique position of responsibility at an important historical moment. We have a responsibility to our people. It is of paramount importance to move away from violence and work towards harmony and peace with honour. Anyone who has looked deep into the eyes of displaced

children and families cannot help but feel there tragedy and the hopelessness of violence. Their position now may be our's soon.

Kirubahar's family's loss is a tragedy from which we want them to recover. The pain of his irreplaceable loss may not diminish with the passing of time. But we pray that they learn to live with that pain. Let us all remember him as we know him in life.

N. Ethirvecrasingam

அமரர் குணபாலசிங்கம் கிருபாகர்

குணபாலசிங்கம் கிருபாகர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் விவசாய பீடத்தில் இறுதியாண்டு மாணவனாக இருந்த பொழுதில் அவருடைய எதிர்பாராத மரணம் அண்மையில் ஏற்பட்டது. விவசாய பீடத்தில் தனது கற்கை நெறியினை பூர்த்தி செய்து, ஆய்வுக்கட்டுரை எழுதுவதற்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக பொருளியல் துறையுடன் பல மாதங்களாக தொடர்பு கொண்டிருந்தார். யாழ்ப்பாணப் பிரச்சினைகளின் வெளிக்கள ஆய்வினை ஒக்ரோபரில் நடந்த இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு முன்னராக முடித்துள்ளார். என்னிடமும் துறையின் மற்றைய விரிவுரையாளர்களிடமும் ஆய்வு தொடர்பான ஆலோசனைகளைப் பெற்று மீக்க ஆர்வத்துடனும் உரசாகத்துடனும் வேலை செய்வதனை நாம் பலர் நன்கு அறிந்திருந்தோம்.

இடம்பெயர்ந்து தென்மராட்சிக்கு வந்த கட்டத்திலும் பல சிரமங்களின் மத்தியில், ஆய்வுக் கட்டுரையினை எழுதி முடிப்பதாக உறுதி கொண்டிருந்தார். ஆனால் இது கைகூடவில்லை. எதிர்பாராத விதமாக சுகயீனமுற்று நம்ப முடியாத வகையில் அவர் மரணித்தது பெரும் துயரத்தினையும், வேதனையையும் தந்துள்ளது. கிருபாகர் எல்லோருடனும் நன்கு பழகும் சுபாவமுடையவர். இன்முகத்துடனும் அடக்கத்துடனும் மற்றவர்களுடன் பேசும் நற்பண்புகளைக் கொண்டவர். அவரின் மறைவு, அவருடைய எதிர்காலம் பற்றி எண்ணியிருந்த அவரின் குடும்பத்தினருக்கு ஒரு ஈடு செய்யமுடியாத இழப்பாகும். அன்னாரின் மறைவின் சோகத்தில் பங்குகொண்டு அவருக்கு எமது இதயபூர்வமான அஞ்சலிகள் செலுத்துகின்றோம்.

டேராசீரியல் நக. பாலகிருஷ்ணன்
தலைவர், பொருளியல் துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

இதய அஞ்சலிகள்

கிருபாகர் (G.K.) என்றதும் அவரின் இனிய சுபாவமும், எவ்விதப் பொறுப்புக்களையும் ஏற்று நடாத்தி முடிக்கும் திறமையும் பல்வகையான பாத்திரப் படைப்புக்களின் மூலம் வெளிக்காட்டப்பட்ட அவரின் நடிப்பாற்றலுமே எமது மனங்களில் நீங்காது நிறைந்திருக்கின்றது. கடந்த நான்கு வருடங்களாக இறுதியாண்டு மாணவர்களாகிய எம்மால் நடத்தப்பட்ட எந்தவொரு நிகழ்விற்கும் நிதி தொடர்பான பொறுப்புக்களை இன்முகத்துடன் ஏற்று திறம்படச் செய்து முடித்த பெருமை கிருபாகரைச் சாரும்.

ஜெனியுன் ஜெனியுன் என்று எப்பொழுதும் நீ எங்களுக்கெல்லாம் சொன்னாயே, இனி எமக்கு அந்த ஜெனியுனை புகட்ட யார் உள்ளார். மத்தியஸ்தம் (கிரிக்கெட்டிலும்) மரதன ஓடுவதிலும் கிருபாகருக்கு நிகராக யார் உள்ளார்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பின் பூர்த்திக்கான ஆராய்ச்சிக் கல்வியினை செய்வதற்கான அனைத்து சசதிகளை செய்தபோதிலும் தனது பிரதேசத்தில் செய்யவேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடையினால் பல்வேறு இடையூறுகளின் மத்தியிலும் யாழ் மாவட்டத்தில் மேற்கொண்டாய்

கிருபாகர் நீ எமக்கெல்லாம் இரவுபகலாக எத்தனையோ உதவிகளை செய்திருப்பாய். ஆனால் நீ சுகமில்லாமல் இருந்தபோதும் உனது மரணச்சடங்கு வேளையிலும் நாம் ஒருவரும் உனதருகில் இல்லாமலும், உனக்கு ஒருதுளி உதவிகூட செய்யமுடியாமல் போனபோது நாம் எவ்வளவு கவலைப்பட்டோம். கிருபா நீ எங்களுக்கெல்லாம் மஜிக் காட்டிவிட்டு நீ எங்களை விட்டு மாயமாய் போய்விட்டாயே. நீ இறந்து விட்டாய் என்ற செய்தி கேட்டதும் எவ்வளவு துடிதுடித்த போனோம். இது பொய்யாக இருக்காதோ என்று ஒருமுறை எண்ணிப் பார்த்தோம். என்ன நடக்கவேண்டுமோ அது நடந்தே தீரும். இதனை யார் தடுக்கமுடியும். அதுபோல் கிருபா உன்பிரிவையும் எம்மால் தடுக்கமுடியாமல் போய்விட்டது.

கிருபாகருடைய இழப்பானது அவருடைய குடும்பத்திற்கும் எமக்கும் மட்டுமல்ல இந்த மண்ணிற்கே ஒரு பேரிழப்பாகும். அன்னாரின் ஆன்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டுகிறோம்.

உனது பிரிவால் தவிக்கும்
இறுதியாண்டு மாணவர்கள்
விவசாய பீடம்.

கிருபா நீ எங்கு சென்றாய்.....

பிறந்ததே தை மாதம்
தைத்ததே முள் நெஞ்சில்
வற்றாத உறவு ஒன்று
வான் நோக்கி சென்றதாலே

படிப்பையே சுண்ணாய்க் கொண்டு
பண்பையே அரணாய் வைத்து
பழகியவர் மெச்சும் வண்ணம்
பழகி வந்தான் கிருபாகர்

உடன் பிறவா விட்டாலும்
உற்ற நண்பன் ஆகிவிட்டாய்
விவசாய பீடத்தில் உன்
வித்தையைக் காட்டி நின்றாய்

கிருபா நீ எங்கு சென்றாய்
எடுப்பாய் ஒரு பட்டம் என்று
எண்ணி இருந்த வர்க்கு
ஏமாற்றம் கொடுத்து விட்டாய்

விவசாய பீடத்தில் என்றும்
தொடரும் உன் நினைவுகளை
ஆழியில் அலைகள் போல
அழியாது உன் நினைவுகள்

விவசாயபீட ஊழியர்,
நலன்புரிச் சங்கம்.

6 நஞ்சகலா தினைவலைகள் .....

G. K. இதுதான் எமது நண்பனின் குறியீட்டு வடிவம். ஆம் குணபாலசிங்கம் கிருபாகர் பார்த்தவுடன் ஒரு சிரிப்பு. பின்பு இரக்கமான பேச்சு. இப்படி எம்முடன் மிகவும் நெருக்கமாக பழகியவன்தான் கிருபாகர். எமது பீடத்தின் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளும் கிருபாகரின் பங்களிப்பு இன்றி நிசம்ந்ததில்லை. நான்கு ஆண்டுகள் கல்வியை எமது பீடத்தில் தொடர்ந்து இறுதியாக விவசாயப் பொருளியல் துறையில் தனது விசேட கற்கை நெறியினையும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை யும் சமர்ப்பிக்க இருந்தார். அவருடன் நாம் வைத்திருந்த உறவுகள் சற்று வித்தியாசமானவை. ஏனெனில் கிருபாகர் எம்முடன் வாழவில்லை. எம்முள் வாழ்ந்தவர், வாழ்ந்தகொண்டு இருப்பவர். பீடத்தின் "Agro's Week" ஆரம்பமாகியதும் கிருபாகர் ஒரு கதாநாயகனாக மாறிவிடுவார். இரவு பகல் என்றில்லை எமக்கு ஒத்துழைப்பு நல்குஷதில் பெரும் பங்காற்றினார். மரதன் ஒட்டம் என்றால் கிருபாகர்தான். ஏனெனில் அது பயிற்சியின் வெளிப்பாடு. நாடக மேடையில் "கந்தசாமிப்புறோக்கர்" என்றால் அனைவருக்கும் தெரியும் கிருபாகரனின் கலைப் படைப்பினைப்பற்றி, இப்படி அவர் வளாகத்தில் பதித்த முத்திரைகள் ஏராளம். நாங்கள் எந்த முடிவையும் எடுக்கும்போதும் அதில் உறுதியாக நிற்கவேண்டும். அதில்தான் எமது அடைவுகள் தங்கியிருக்கிறது என்று மிகவும் சாதாரணமாக எமக்கு அறிவுறுத்துவான். இப்படி அவரது திறமைகள் ஏராளம்.

திடீரென அவன் இயற்கை எய்திவிட்டான் என்று செய்தி கிட்டியபோது எம்மால் நம்பமுடியவில்லை. ஏனெனில் ஒருசில வாரங்களுக்கு முன்புதான் அவரை அவரது வீட்டில் சந்தித்து இருந்தோம். ஏன் இப்படியான ஓர் சோகச் செய்தி! எமது இதயங்கள் சற்று மேலாக இயங்குவதை எல்லோருமே புரிந்துகொண்டோம். நிட்சயமாய் கிருபாகருக்கு இது இயற்கையாக கிட்டவில்லை. இதுபோல் அவனுக்கு அளித்த வெகுமதி அவரது இறுதியூர்வலத்திற்குக்கூட வரமுடியாமல் படகின்றிகாத்திருந்தோம். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டுகிறோம்.

விவசாய மாணவ ஒன்றியம்
விவசாய பீடம்,
யாழ் பல்கலைக்கழகம்,
கிளிநொச்சி.

சாஸீலும் வலியவன் நீ.....!

இன்னும் பனி மூட்டம் விலகியிராது. மாணவர்கள் குளிரில் போர்வைகளை சுருண்டு படுத்திருப்பார்கள். எனினும் விடுதிக்கு வெளியே சீரான காலடிச் சத்தங்கள் கேட்கும், யாரோ ஒருவன் ஓடிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். போர்வையைக் கழுத்துவரை வலக்கி தூக்கக் கலக்கத்துடன் ஒருவன் கேட்பான்

“ஆரடா அது இந்தப் பனியுக்குள்ளை ஓடுகிறது?”

“அது ஜீ.கே.”

எங்களது காலைகள் இந்தக் காலடிச் சத்தத்துடனேயே புலர்வது வழக்கம் ஜீ.கே. யைக் கேட்டால் வெட்கப்பட்டு, வயிற்றைத் தடவியபடி சிரித்துக்கொண்டு சொல்லுவான்,

“கொஞ்சம் வண்டி கூடிப்போச்சு போல கிடக்கு, அதுதான்குறைப்ப மெண்டு.....”

அவன் மிக எளிமையானவன். யாரோடும் தோள்தட்டிப் பேசினதுக்கு நெருக்கமாகி விடுவான். அவனது சிரிப்பும், அனுசரித்துப் போகும் தன்மையும் அவனை மென்மையானவனாகக் காட்டும். எனினும் அவனுக்கென்று சில கொள்கைகள் இருந்தன. அவை குறித்து அவன் மிக உறுதியானவன். அவற்றிற்காக அவன் போராடவும் செய்வான் அப்போ அவனில் மென்மை இராது.

பட்டப்படிப்பின் இறுதியாண்டில் மேற்கொள்ளவேண்டியிருந்த ஆய்வினை, எமது பிரதேசத்திலேயே மேற்கொள்ள அவன் மிகவும் ஆவலுற்றிருந்தான். அவனது துறையைச்சேர்ந்த அனைத்து மாணவர்களும் இவ்வாய்வுகளை மேற்கொள்ள பேராதனையைத் தேர்ந்தெடுத்த போதும், அவன் தன்னந்தனியனாய் இங்கே இருந்து ஆய்வினை மேற்கொள்வதென முடிவெடுத்தான். அதனைச் செயற்படுத்தினான்.

இடையில் நிலைமைகள் மேலும் மோசமடைந்தன. இடிமுழக்கம் எதிர்பார்த்து, மழை பொழிந்து நனைவதற்காய் காத்திருந்த நில மெங்கும் வெடிமுழக்கம் கேட்டது. மக்கள் திக்கெட்டும் சிதறி ஓடினர்; தனது குடும்பத்தினரோடு இடம்பெயர்ந்தபோதும் தனது ஆய்வினை முழுமையாக்கும் முயற்சியில் அவன் ஈடுபட்டான்; அவன் எப்பொழுதும் இப்படித்தான். கடமையென வந்தால் பசி நோக்கான். கண்துஞ்சான். மிகுந்த உழைப்பாளி, இந்நிலையில் அவன் சுகவீனமுற்றான்.

யாரும் எதிர்பாரிக்கவில்லை மலர் மலர முன்பே செடிமுறிந்து போகு
மென்று.

இன்றைய விடியலில் அந்தக் காலடியோசை கேட்கவில்லை, விடு
தியின் முற்றத்தை வெறுமை நிறைத்திருந்தது. துயரங்களில் அழுது
மகிழ்வீனில் களித்த எமது தோழன் இசுறங்கில்லை எனினும் இவ
னது நினைவுகள் நிலைக்கும் விடியலின் பனியிலும், வீசும் காற்றிலும்
விசம்பின் துளியிலும் ... பர்தியின் செங்கதிர்க் கிரணங்கள் அனைத்
திலும்..... தீர்க்கமற்ற இவனது நினைவுகள் கலக்கும் ஏனெனில் இவன்
தொலைதூரக் குளிர் தேடி ஓடியனவல்ல. "சூரியக் கடிகர்" கடிகளால்
கூடப்பட்டவன்.

தன்பர்.

உள்ளத்தின் வேதனை

கிருபா அன்புக்கடிதம் எழுதும் நாளின்று உனக்கு
கண்ணீர் அஞ்சலி எழுதவைத்து விட்டாய்

கிருபா நீ பிறக்கும் போதே எமது ஊரிலுள்ள கிருபாகர சிவ சுப்பிரமணிய கோயிலை மனத்திற்கொண்டு உனக்கு "கிருபாகர்" என்று பெயரினை வைத்தா அம்மா. அதேபோல் நீரும் தைப்பூசம் அன்று பிறந்து வைகுண்ட ஏகாதசியில் சொர்க்கத்தினை அடைந்தீரோ சிறுவயதிலிருந்தே இறைபக்தியிலும், சமயத்திலும் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினீர். எங்கெங்கெல்லாம் சமய அறிவுப்போட்டி நடக்கின்றதோ எல்லாவற்றிலும் பங்குபற்றி நற்சான்றிதழ் பத்திரங்கள் எடுத்துக் குவித்து வைத்திருந்தாய். கல்வியிலும் மிகவும் திறமையாகப் படித்து O.L பரீட்சையில் எல்லாப் பாடங்களிலும் "D" எடுத்து இருந்தாய் வீட்டில் பல்வேறு கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் மத்தியிலும் அவையுன்னைப் பாதிக்கக்கூடாதென்று என்னால் உதவிகளைச் செய்து உனதுள்ளத்தைப் பாதுகாப்பேன். உனக்கு சிறுதுன்பம் வருகின்ற போது அதையென்னால் தாங்கமுடிவதில்லை. எதுவித பாடுபட்டும் அதிலிருந்து உன்னை விடுவிப்பேன். ஆனாலின்று உனக்கு ஏற்பட்ட பயங்கரத்தை என்னால் ஒன்றுமே செய்ய முடியவில்லை.

இன்று எனக்குள்ள மிகுந்தவேதனை எதுவென்றால் உமக்கு இருந்த காய்ச்சல் ஓராபத்தான நிலையையடைந்துவிடக் கூடாது என்றெண்ணி எதைச்செய்தேனோ அதுவேயுனக்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்திவிட்டது. நான் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவோமென்று சொன்னதும் உடனே வெளிக்கிட்டு வந்தாய். எனது புத்திப்படியே எதுவும் செய்வாய். அப்படியேதான் அன்றும் நடந்தாய், இருவரும் நெல்லியடியில் உள்ள சொர்ணலிங்கம் டாக்டரிடம் செல்வோம் என்றுதான் எனது சைக்கிளில் மிகவும் உற்சாகமாக சுகதேகியாகவே வந்தாய். செல்கின்ற நேரத்தில் காய்ச்சல் கூடவுமக்கு இருக்கவில்லை. ஆனாலிடை நடுவில் பலரது புத்தியையும் நம்பி மந்திரை ஆஸ்பத்திரிக்கு உம்மைக் கூட்டிச்சென்றேன். உம்மையங்கு அனுமதித்திற்பாடு இரண்டொரு தினங்களில் அவர்களின் நிலைப்பாடு என்னை மிகவும் வேதனைக்கு உள்ளாக்கியது. காய்ச்சல் தொடங்கி மூன்றாவது கிழமையாகியிருந்தும் நாமாரம்பத்தில் பாவித்துக் குணமாகாத அதேமாத்திரை மீண்டும் ஆரம்பத்திலிருந்து கொடுக்கப்பட்டது. அதிலெதுவித பயனும் இல்லையென்பதை நான் தெட்டத் தெளிவாக உணர்ந்திருந்தேன். அங்கு அனுமதித்து இரண்டாம்நாள் உனக்கு காய்ச்சல் 104°Fல்

விடாது தொடர்ந்து காய்ந்தது இந்தநிலையை டாக்டர்கள் டிடம் சொன்னேன் அவர்கள் பெரிய டாக்டர் தான் மருந்தை மாற்றவேண்டுமென்றார்கள். பெரிய டாக்டர்களுடன் கதைத்தேன் அதற்கவரோ Serious என்று House officer சொன்னால்தான், தான் பார்வையிடுவேன் என்றார். ஆனால் எனது பகுத்தறிவுக்கும் நான் பழகிய ஏனைய வைத்தியர்களிடம் இருந்துபெற்ற அனுபவத்திற்கும் ஊசிமூலம் மருந்தையேற்றி காய்ச்சலைக் குறைத்ததின் மாத்திரை வழங்கவேண்டுமென்று துடித்தேன். ஆனால் எனது தம்பிக்கு காய்ச்சல் வீறுகொண்டு காய்ந்தது ஈரலில் தாக்கம் ஏற்படும்பரை அவர்கள் தமது பிடியிலிருந்து மாறவில்லை. அத்துடன் எனது எண்ணங்கள் விருப்பங்களைப் பரிமாற முடியவில்லை, நோயாளியின் நிலைப்பாட்டைத் தெளிவுபடுத்த முடியவில்லை, எதிர்பார்த்த பாதுகாப்பான முன்னெச்சரிக்கை எதனையும் வைத்தியத்தில் காணமுடியவில்லை. என்னை நம்பிய தம்பியை என்னால் காப்பாற்ற முடியவில்லை. நான்விட்ட பெரியதவறு 100°F, 101°Fல் தான் காய்ச்சல் காய்ந்தது வேறொருவித குறையும்மில்லாத போது மந்திகை ஆஸ்பத்திரிக்கு எனது தம்பியை கூட்டிச்சென்று அங்கு நிறுத்தியதால் இன்று எனது தம்பியிந்த உலகைவிட்டு மறைந்து விட்டான். ஐயோ என்ன தான் பயங்கரம்?

எனினும் வைத்தியர்கள் இறுதிநேரத்தில் இரக்கத்துடனும் கருணையுடனும் செயற்பட்டார்கள். இளம் வைத்தியரொருவரே தனது இரத்ததைக்கூட கொடுத்து உதவிசெய்தார். எனினும் என் தம்பி துடிதுடித்து எம்மைவிட்டு பிரிந்துவிட்டார்.

எத்தனை எண்ணங்கள் ஆசைகளை கிரித்தபடி கெஞ்சும்பாவனையில் என்னிடம் சொல்லுவான் அவனது உணர்வுகளை என்னால் தான் புரியமுடியும் இவையெல்லாம் எங்கு சென்றதோ? ஐயோ எனதுதம்பி பாவம் உமதுலக ஆசைகள் எங்களிடம் இருந்த அன்பு உனதழகிய உருவமெல்லாம் எங்கே? 'தான்' இல்லாமல் போகப்போகிறேன் என்கின்றபோது உமது வேதனை, ஐயோ இதுவொரு பயங்கரவுலகம்.

ஒன்றும் அறியாத எனதுதம்பி இறுதியில் தனது வருத்தம் மோசமாகிவிட்டது என்று தெரிந்தபிற்பாடும் பயம் கொண்டிருந்த போதும் தான் தப்பவேண்டுமென்ற நம்பிக்கையைக் கைவிடவில்லை. வைத்தியர்களை முழுமையாக நம்பினார். வைத்தியர்கள் நம்பிக்கை இழந்துசென்ற நேரத்திலும் அவர்கள் வைத்தியம் செய்கின்றார்கள்.

என்ற நம்பிக்கையைக் கைவிடவில்லை, விரக்தியடையவில்லை. எனினும் இறுதிநாள் நோயின்கொடுமை உன்னை மிகுந்த துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கிவிட்டது. உனது ஆத்மா இறுதிவரை நீர்கொண்டிருந்த நம்பிக்கையின் ஒளியுடன் பிரகாசித்திருக்க ஆசைப்படுகின்றேன்.

என் கிருபாவை எவ்வளவு கஷ்டத்தின் மத்தியில் படிப்பித்தேன் எனினுமுனது பெறுபேறுகளும் எம்மீது நீர்கொண்டிருந்த பாசமும் எமக்கு ஆனந்தத்தையே கொடுத்தது. எனது முன்னேற்றத்திலெனக்கு ஏற்பட்ட தடங்கல்களை எந்தம் யியூடாகவே முழுமை பெற்றேன். நீரும் எங்கள் குடும்பத்திற்கு என்ன என்னவெல்லாம் செய்யேன் என்றுசொல்லி ஆவலாகவிருந்தீர். உனது ஒவ்வொரு அசைவுமே எங்களை இன்பக்களிப்பில் ஆழ்த்தியிருந்தது. எமக்குப் பெருமையைக் கொடுத்தது. உலகவாழ்வில் நம்பிக்கையை அர்த்தத்தைக் கொடுத்தது. எம்மை உற்சாகமாக வாழவைத்தது ஆனால் இன்றுனக்கு ஏற்பட்ட பயங்கரமானதும் பரிதாபமானதுமான இந்தநிலையில்,

எமக்கு இந்தவுலகமே இருண்டுவிட்டது. இது நிலையற்றது. ஏமாற்றமானது, ஆசைகள், துடிப்புக்களெல்லாம் அர்த்தமற்றது. யாவுமொரு நியதி, காலத்தைக் கடத்துவதென்பது வில்லங்கத்திற்கு திணிக்கப்பட்ட கடமை, சுமை என்றதாகிவிட்டது. இதுதான் வாழ்வு என்று பார்க்கையில் இன்றுள்ள சமாதானம் இறப்பு சுபமானது என்பதே, எனினும் கிருபா நீர் இறப்பை ஏற்கவில்லையே என்கின்ற போது மீண்டும் குழப்பமும் கவலையும் என்னை வாட்டுகின்றது. என்னை நான் சமாதானப்படுத்த இறப்பு சுபமானதென்பதைவிரும்பியோ, விரும்பாமலோ எண்ணவேண்டியதாயுள்ளது.

என் செல்லமே உன்னை இறைவன் சொச்சத்தைப் பூர்த்திசெய்ய யத்தான் அனுப்பிவைத்தான். நீயுனது கடமையை திறம்படச் செய்து விட்டாய். நீருமது நற்பண்பையும், மதிப்பையும் பல்கலைக் கழகம் வரை முத்திரை பதித்துவிட்டீர். கௌரவமான ஒரு மனிதராகவே பூவுலகவாழ்வைப் பூர்த்தி செய்துள்ளீர். உமது ஆத்ம எண்ணங்களும் உணர்வுகளும் மங்காமல் பிரகாசிக்கும் நிச்சயம் என்னுடல் உள்ளவரை.

அண்ணா

(கு. சாந்தமோகன்)

நன்றி

01-01-1996-ல் இறைவனடி சேர்ந்த
எமது உடன் பிறப்பாகிய
செல்வன் கு. கிருபாகர் அவர்களின்
அந்நிமக் கிரியைகளில் பங்கேற்று
உறுதுணை புரிந்த உற்றோர், உறவினர்,
அன்பர்கள், நண்பர்கள், ஆசுவாளர்கள்
மற்றும் இம்மலரினை உட்குவதற்குரிய
உணர்வு பூர்வமான அகங்களை
தாமாகவே உடன்படன் வழங்கிய
யாழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தினர்
குறிப்பாக இடம்பெயர்ந்து வந்திருந்த
இட்கட்டான நிலையில்
எமக்கு இடம் மட்டுமல்லாது
ஏனைய சகல ஒத்துழைப்பையும்
காலமறிந்து நல்கிய
திரு. திருமதி பாலகுமாரன் தயா
குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும்
எமது இதயங்களைந்த நன்றியை
இத்தால் அர்ப்பணிக்கின்றேன்.

நன்றி

தற்போதய முகவரி:
'புனித வாசா' பழைய தபாற்கந்தோர் ஒழுங்கை,
உசன்,
மிருகவில்.

இங்ஙனம்
கு. சாந்தமோகன்
(கிராம அலுவலர்)
தாய், சகோதரி,
கொக்குவில் கிழக்கு,
கொக்குவில்

திருக்கணித நிலையம், மட்டுவில்.